



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/699/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

209/2014. (IX. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2013. szeptember 9-én előterjesztett **panaszát** a 2014. szeptember 18-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I.

Indokolás

A panaszos 2013. szeptember 9-én, személyesen a Testület Panaszirodáján terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2013. szeptember 5-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

1) A panaszos beadványában elmondta, hogy vele szemben 2013. szeptember 2-án távoltartást rendelt el a bíróság. A bíróság után elmentek a rendőrségre, hogy segítsenek, mert ki kell adniuk a lány dolgait. A rendőrök nem mentek ki, pedig a papíron az volt, hogy kérhetnek rendőri segítséget. A lány és az élettársa nem ment el a kijelölt időpontban, ezután

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

elmentek a rendőrségre, ahol a 8 napon túli sérülést okozó testi sértést megpróbálták elbagatellizálni, mondván, hogy lehet, hogy véletlen volt.

A rendőrséget 2012. szeptember 5-én hívta (V. M. r. főhadnagyot), 9 óra körül, hogy a panaszos élettársa menjen az ingatlanhoz, mert a lány ott várja. A rendőrnek mondták, hogy nem mennek, ha nem küld oda járőrt, mert a lány élettársa megfenyegette a panaszos élettársát, hogy eltöri a másik kezét. A panaszos és az élettársa elment a rendőrségre, hogy rendőri jelenlétet kérjenek, mert anélkül ők nem mennek oda. A portás felhívta az ügyeletet, amelynek az lett az eredménye, hogy nem mennek ki a rendőrök, majd ha baj van, akkor kimennek. Ezután még kétszer is telefonált a rendőr, hogy menjenek oda az ingatlanhoz, de mondták neki, hogy rendőri jelenlét nélkül nem mennek oda.

A panaszos sérelmezi, hogy a rendőrök nem foglalkoztak érdemben az ügygel, hogy nem segítettek nekik, hanem a távoltartás ellenére össze akarták ereszteni őket, és nem intézkedtek a kéztörés kapcsán. A rendőrségre elsősorban azért mentek, hogy érdeklődjenek az ügyről és akkor mondta a rendőr, hogy lehet hogy véletlen volt az egész, mire a panaszos meg is mutatta a rendőrnek, hogy hogyan történt, és hogy ez szerint nem lehetett véletlen károsítás. F. úr azt is mondta a panaszosnak, hogy „eláslak”.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Rendőrkapitányság vezetője, 2013. december 2-án kelt átiratban kifejezi, hogy a panaszos Testületnél tett panaszát, a Testület által meghatározott szempontok szerint kivizsgáltatta, és az alábbiakat állapította meg.

A panaszossal szemben, az említett időpontban nem került sor intézkedésre. A panaszos semmilyen intézkedésnél nem volt jelen, semmilyen eljárásban nem érintett, vele kapcsolatos irat nem keletkezett. A panaszolt események őt nem érintik, sérelmére semmilyen intézkedés, eljárási cselekmény nem történt. A Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) Hivatala által megküldött és a 01000-105/1515/1/2013. P. számon iktatott B. K. által panaszolt eseményeknek nem volt részese, a panaszos B. K. élettársa, aki B-t néhány esetben elkísérte a hatósághoz, de az eseményekben nem vett részt, az eljárásokban nem érintett. Így erre tekintettel a kapitányságvezető elmondta, hogy nem áll módjában a panaszt sem kivizsgálni, sem a kért iratokat megküldeni.

2) A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának munkatársa V. M. r. főhadnagy 2013. november 26-án tette meg a panasszal kapcsolatos jelentését.

V. M. r. főhadnagy elmondta, hogy szóbeli vezérlés alapján 2013. augusztus 31-én 8 órától, 2013. szeptember 1-én 8 óráig helyettesítő ügyeletes tiszt szolgálatot látott el. A szolgálata teljesítése során a panaszos úrral emlékezete szerint nem beszélt.

2013. augusztus 31-én 18 óra 2 perctől, 18 óra 40 percig tanúkihallgatási jegyzőkönyvet vett fel, az előző napon történt eseményekről. Ezek után, még aznap telefonon próbálta meg felvenni a kapcsolatot a tanúkihallgatási jegyzőkönyvben megnevezett szomszédal. A

szomszéd a rendőr kérdésére elmondta, hogy nem tud bemenni a kapitányságra, mert bedagadt mind a két lába, gerincbajos és fáj a dereka. Erről a telefonbeszélgetésről feljegyzést készített, amelyeket a tanúkihallgatási jegyzőkönyvvvel együtt becsatolt a jelentéshez.

A panaszos állítása szerint 2013. augusztus 31-én reggel 9 órától, délután 15 óráig várakoztatták őt a rendőrök. A ki-és beléptető bizonylat szerint, amelyet a robotzsaru rendszer rögzít B. K. (panaszos élettársa) 9 óra 26 perckor érkezett a rendőrkapitányságra K. A. r. törm. nyomozóhoz kihallgatásra, és még ezen a napon 12 óra 53 perckor kiléptették a rendszerből, ami azt jelenti, hogy B. K. ekkor távozott a rendőrkapitányságról. Az erről készült bizonylatot szintén becsatolta V. M. r. főhadnagy.

2013. augusztus 31-én B. K. kérésére felvilágosította V. M. r. főhadnagy, amely szerint lányának az élettársa ellen a rendőrség nem hozta meg a távoltartásról szóló végzést, amelyet a lányának az élettársa ellen kérte B. K. A távoltartással kapcsolatban többször felvilágosította B. K-t, ráadásul személyesen tájékoztatta őt.

2013. szeptember 5-én 8 órától, szeptember 6-án 8 óráig szintén szóbeli vezénylet útján helyettesítő ügyeletes tiszti szolgálatot látott el V. M. r. főhadnagy. A szolgálata teljesítése során egy hölgy jött be a Rendőrkapitányságra babakocsival, a gyerekével, és mondta, hogy az édesanyja nem veszi fel neki a telefont és nem adja ki a személyes okmányait, illetve az ő és a gyermekének a ruháit. B. K. lánya azt is elmondta, hogy örökösödési vita van közöttük és ebből adódnak legfőbbképpen a problémák, a konfliktusok. B. K. lánya azt is elmondta, hogy nem mehet haza, mert az édesanyja nem engedi be sem őt, sem a gyermekét a lakásba. A hölgyet felvilágosított a főhadnagy, hogyha elmegy a lakásához a személyes tárgyaiért, miután egyeztetett az édesanyjával, akkor kerüljék a konfliktusokat és próbálják meg szépen megoldani a közöttük lévő vitás ügyet. Ezek után a hölgy megadta a rendőrnek az édesanyja telefonszámát, aki felhívta B. K-t, bemutatkozott, mondta és kérte, hogy fáradjon a lakásához és a lányának a személyes okmányait és a gyermekének a ruháit adja vissza. B. K. közölte, hogy távoltartási végzése van és hogy a lánya nem ment el a megadott időpontban. A távoltartásról készült végzést, amit B. K. szerint a bíróság hozott a rendőr nem látta, neki nem mutatta meg B. K. csak szóban hivatkozott rá.

R. főhadnagy újra felvilágosította B. K-t a telefonban a távoltartásról szóló végzésről és újra kérte, hogy a lányának a személyes iratait, okmányait, illetve a kisgyermek ruháit adja át nekik. A személyes okmányok nélkül a lánya nem tudja hitelt érdemlően igazolni magát, illetve ha valóban hoztak ellene távoltartásról szóló végzést, akkor abban benne van, hogy egy alkalommal elmehet a személyes tárgyaiért, dolgaiért.

Mivel V. M. nem látott semmilyen, bíróság által kiállított távoltartásról szóló végzést, továbbá, ha a bíróság ilyen végzést állít ki, akkor nem egy állampolgárt fog megkérni, hogy fáradjon be a rendőrségre és kérjen maga mellé egy rendőrt. 2013. szeptember 5-én V. M. r. főhadnagy nem látott semmilyen papírt, dokumentumot, amire B. K. hivatkozott, nem mutatott semmilyen távoltartásról szóló végzést. A hölgynek elmondta a rendőr, hogy ha bármi probléma adódik, mikor a személyes iratokat és a ruhákat átadja a lányának, akkor telefonáljon be a Rendőrkapitányságra.

Később visszament a nő a babakocsis gyerekével, hogy ő elment a házhoz, de az édesanyja nem volt ott és nem tudta átvenni a személyes iratait, és a gyermekének a ruháit. Ezek után

újra felhívta a rendőr B. K-t, hogy fáradjon a lakásához, és a lányának a személyes okmányait adja át, illetve az ő és gyermeke ruháit. B. K. ismét arra a végzésre hivatkozott, amelyet a rendőr nem látott, és hogy ő nem megy oda, csak ha rendőr is megy, majd V. M. újra felvilágosította a távoltartással kapcsolatos szabályokról, ami nem tetszett B. K-nak, majd V. M. elkészönt és letette a telefont.

V. M. szeretné megjegyezni, hogy az ügyelet két helyiségből áll, ahol két rendőr lát el szolgálatot, az ügyeletes tiszt és annak helyettese. Mind a két helyiségben van telefonkészülék, továbbá rádió, amelyen a rendőrközvetítővel és a szolgálatban lévő rendőrökkel folyamatos a kapcsolat. Amikor az ügyeletes tiszt helyettese fegyverszobán van, akkor az ügyeletes tiszt forgalmaz a rendőrközvetítővel, ő kezeli a telefonokat, és amikor egyedül marad akkor egyszerre csak egy telefont tud felvenni, mert az egyik helyiségből a másik helyiségbe lévő telefonkészülékhez nem tud átmenni, ha a másikon beszél. Valószínű ezért nem tudta azonnal felvenni a telefont, mert egyedül volt abban az időpontban a helyiségben és közben a másik telefonkészüléken fogadta a bejelentést, vagy jelentett. Erre ennyi idő után nem tud V. M. pontosan visszaemlékezni.

3) A Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya becsatolta a tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyvet, amelyet 2013. augusztus 31-én, 18 óra 2 perckor vettek fel. A tanú a panaszos élettársa.

A Testület eltekint a tanúvallomás részletes ismertetésétől, csakis az ügy szempontjából releváns információkat közli.

A tanú elmondta, hogy 2013. augusztus 30-án, este már kint voltak a rendőrök intézkedni, ez ügyben a mai napon meg is hallgatták tanúként. Amikor végzett és hazament, akkor tapasztalta, hogy a villanyórája doboza fel volt törve, az ajtóról a rácsot teljesen leszedték. Amikor elindult hátrafelé a szomszédhoz, akkor a lánya kiszaladt utána, majd elkezdte megtépni, bántalmazta, amelyet a lánya élettársa az ajtóban állva támogatott, kiabált, hogy „adjál neki”. B. K. megpróbálta felhívni a rendőrséget, de kiverte a kezéből a készüléket. Az esemény hallatán a szomszédok értesítették végül a rendőrséget. Az események hatására kérte a rendőrséget, hogy ne engedjék a lányát a közelébe, kéri ellene a távoltartást.

4) V. M. r. főhadnagy által, 2013. augusztus 31-én készített feljegyzést is csatolta a rendőrség.

Ebből megállapítható, hogy B. K. bejelentése alapján indítottak eljárást a lányával szemben. Főhadnagy tanúkutatást is végzett, így a szomszédot behívta meghallgatásra.

5) Becsatolták a ki/beléptetésről szóló bizonylatot is, amelyből megállapítható, hogy 2013. augusztus 31-én B. K. 9 óra 26 perckor belépett a Rendőrkapitányságra panasztétel céljából, onnan pedig 12 óra 53 perckor távozott, mert akkor léptették ki.

6) A rendőrség ezen kívül megküldte, a 2013. augusztus 30-án B. K-val (a panaszos élettársával) szembeni intézkedésről 2013. szeptember 17-én készített jelentést. Ezen jelentések ismertetéséről eltekint a Testület, tekintettel arra, hogy a panaszbeadvány szempontjából releváns információt nem tartalmaz, valamint egyéb eljárásra vonatkozó információk olvashatók benne.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrségi szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a rendőrség mulasztására vonatkozó panaszosi állítást vizsgálta meg.

A panaszos beadványában előadta, a távoltartásban meg van jelölve, hogy rendőri jelenlétet kérhetnek, amiért be is mentek személyesen a rendőrkapitányságra. A panaszos elmondta, hogy érdemben nem foglalkoztak az ügyükkel, hanem telefonon arra utasították őket, hogy adják át a lány dolgait. A panaszos és élettársa nem akart odamenni, mert féltek, hogy összeeresztik őket.

A rendőrség által megküldött iratokból kiderül, hogy a panaszossal szemben senki sem intézkedett, a panaszossal senki sem beszélt. A panaszos semmiféle módon nem lépett interakcióba a rendőrséggel. A rendőrség álláspontja szerint a panaszos élettársa (B. K.) volt az, aki beszélt a rendőrséggel (nevezetesen V. M. r. főhadnaggyal), eljárásban, mint tanút hallgatták meg és jelent meg a rendőrségen a be- és kiléptetési jegyzék tanúsága szerint.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Testület a panaszosi és a rendőri állítás között feszülő ellentmondást, a rendelkezésre álló korlátozott számú bizonyítékra és korlátozott bizonyítási eszközeire tekintettel nem tudta feloldani, így nem tudott minden kétséget kizáróan egy olyan tényállást megállapítani, amely alapján eldönthette volna, hogy a rendőrség valóban mulasztott-e. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálat során megállapította, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok és a korlátozott bizonyítási eszközeire tekintettel nem tudta feloldani a panaszosi és a rendőrségi állítás között feszülő ellentmondást, így erre tekintettel a rendőrség intézkedési kötelezettsége kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2014. szeptember 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag